

DIRECTOR
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șlr garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
involală

Unitatea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Momente

Muntea despărțitor de lumi s'a făcut pentru răsturnată de pe mormântul lui Ieșu. Dincolo de ea: sbucium disperat, strigare în noapte, domnia sălbatică a forței, robia plăcerii, Barbarie. Dincoace: zări aprinse de nădejdi eterne, idealul social al iubirii și frățietății, chiot de afirmare robustă a vieții deasupra ruinelor morții. Impărăția păcii. Mântuitorul însuși a botezat-o așa. Așa a vestit-o, prin Ingeri, la nașterea Sa. Așa o definește acum, când pecetea divină a învierii îi garantează înfăptuirea: „Pace vouă”... În această pace imensă, infinită, se cuprinde totul. Drama dumnezeiască a răscumpărării; taina binelui și a răului; lupta dintre întunec și lumină. Toată aici își află tălcul și deslegarea: toate se fac și toate duc la restabilirea echilibrului creațiunii, la refacerea ordinii în univers, la încopcierea din nou a zidirii în Ziditor. Această armonie restabilită e „pacea”, e fericirea însăși. Ea este posibilă, fiindcă Hristos a înviat!

Vai însă celor cari îndrăznesc să înfrângă din nou marca armonie, în care curge sângele Domnului. Ei singuri se rup din viața vieții. Smulși din tainica ordine restabilită, ei se precipită fatal în văltoarea haosului. Nu odată neamurile lumii au făcut această experiență. Totdeauna au plătit-o acump. Toate tragediile istoriei stau mărturie. În ordine religioasă și socială deopotrivă. Tot ce s'a rupt de Biserica lui Hristos, tânjește, se vestește, moare. Orice câte-ori popoarele s'au răsvrătit contra decalogului, au căzut în urgia războaielor și a morții.

Astăzi ele se aruncă iarși orbește spre aceste abisuri. Au uitat poruncile iubirii și ale dreptății. Se umplu de mânie și de ură. Își fac idoli din vorbe sunătoare și se închină lor. Își apără „onoarea” călcând pacte peccatuite cu chiar aceeași onoare a lor. De aceea Ingerul războiului și a morții trece peste noi. — Peste vârtejurile zilei răsună azi din nou glasul Mântuitorului: Pace vouă! Vicarul Lui pe pământ, PAPA PIUS XI, stăruie de atâta vreme în această poruncă. Chiamă mereu, pe toți, la pace, la frățietate. Osândește duhul violenței și beția naționalismului agresiv. Conjură pe toți să cultive pacea, să răspândească duhul păcii, să organizeze pacea. Într'adevăr, Papa și-a făcut toată datoria pentru pace. Dacă lumea l-ar asculta, dacă fiecare ar fi, în cercul său, un mic făuritor de pace, nici o primjdie nu ni-ar mai pândi. Dar: non est pax impiis. — Totuși, învierca Domnului ne-a învâțat să sperăm și contra speranței. Dumnezeu toate le poate îndrepta. Suedar inimile! În fața mormântului de pe Golgota să cerem cu toții pace dela Domnul: pacea Lui!

Ostrov de pace și izvor de viață nouă vrea să fie, în mijlocul neamului românesc, Biserica noastră. Până acum încă rabdă prigoană și înfruntă dușmanii. Cu seninătate însă și dorul păcii. Nu cere și nu vrea pentru sine nimic din al altora. Vrea numai să fie lăsată în pace, să poată merge în liniște pe drumul ei. Pe drumul mării împădri și a mării învierii. Puternicul avânt pe care l-au luat, între altele, în toate părțile provinciilor noastre bisericești, misiunile populare este o dovadă grăitoare și îmbucurătoare. Cu nimic nu se poate compara și cu nimic nu se poate preface această binecuvântată arșiune de înnoire suscitată. Prin ea se înfăptuiește, vizibil și minunat, duhul învierii. Când celalalte căi duhormicești ale vieții celei noi: predica și catheza, Agri și presa, vor lua avânt asemănător, atunci vom putea spune, că și în noi, în mijlocul nostru: Hristos a înviat!

Triumful vieții de jertfă

— Pătimiri odrăslitoare de mântuire. — Rolul mesianic al Bisericii noastre —

de prof. DUMITRU NEDA

Biruința răului, ca și marea bucurie Izvoartă dintr'asta, e trecătoare. Foc bengalic, scilpește puțin ca să se stingă repede în noapte. Trăinicia îl este hărăzită numai binelui și odrăslirilor lui. Răstignitul înviat din morți e cheazăia dumnezeiască a acestui adevăr. Cum s'au bucurat în Vinerea Patimilor puterile întunerecului și ciraclii lor, șezători în scaunul lui Moise, de osândirea Nazarineanului Dar de ce scurtă durată le-a fost jubilarul Duminecă, în zorii zilei, cel dat morții desleagă înfășurăturile cele de îngropare și iasă vlu și triumfător, din încăperea mormântului.

Și deatunci începând, ochii creștinătății se îndreaptă fără încetare asupra Biruitorului morții. Căci e atâta negrăită frumusețe în persoana înviatului: față strălucitoare; haine mai albe ca zăpada; o îngrămădire de splendori pe cari nu se vor sătura o veșnicie întreagă să le admire fericii cetățeni ai împărăției cerești. Și cu ce puteri supraomenești e înzestrat trupul mai 'nalte pătimitor: se desface singur din strînsoarea glogiurilor; răstoarnă ca pe o nimica lespedeza grea ce-l zăvorăia groapa; nu se mai împiedecă de nimica: nici de străjerii înarmați; nici de ziduri masive; nici de înălțime, nici de adâncime, nici de depărtări. Topitu-s'au toate posibilitățile de împotrivire ale firii. Într'aceea ce bucurie neșarmurită copleșește inima încă Jol seara întristată până la moarte; și în ce mărire și lumină plutește acum Fiul Omului strivit Vineri sub povara Crucii și având chipul unul verme nemernic, nu al unul om. — Nemărginită, necuprinsă jertfă; dar și neasemănată biruință!

Și cu asta s'a trasat și linia de conduită a tuturor celor ce vor să albă parte cu Domnul măritii: per cruceam ad lucem. Nu este altă cale de biruință creștină. Iar de s'ar indica alta, aceea ar avea numai numele, dar nu adevărata semnificație și nici pecetea genului creștin. Regula paulină ne privește pe toți și pe toate: „De suntem III, suntem și moștenitori... împreună moștenitori ai lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună cu dânsul, ca să ne și proslăvim cu dânsul”. (Rom. 8, 17). Sau alt cuvânt al acelulași: „Pre cari mai 'nalte l-au cunoscut, mai 'nalte l-au și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, ca să fie el întâlu născut între mulți frați” (Rom 8, 29). Ori și mai categoric: „Adevărat este cuvântul: de am murit împreună cu Hristos, împreună cu dânsul vom și via; de răbdăm, împreună vom și împărăși” (2 Tim. 2, 11—12). Stinții toți au avut în toată vremea în vedere această orientare apostolică; l-s'au acomodat și au biruit. Mreasa Domnului așigderca. Istoria e mărturie. Cum, mărturie este aceeași istorie biruințe-

lor repurtate de Biserica Răstignitulului înviat, vreme de două mil de ani.

Credincioasă acestui fel de a privi și de a trăi viața, Biserica noastră română unită a avut, și va avea și ea din belșug, parte de umilirile și pătimirile jertfelor crunte, ca și de cereasca bucurie a biruințelor curate și trainice. Reimpământenită în străbuna moștenire desjelenită, însămanțată și lucrată veacuri dearândul de frați de credință și urmași apostolici de-al sf. Nechita, biserica noastră află vraște în suflere și înimi. Otrava calvină pătrunsese adânc în bielele conștiințe rebegite de vilornia slavogrecă. Nici idealuri bisericești, nici naționale nu încălziu pe năpăstuiții satelor ardeleni. Așa ceva nici nu putea, de altfel, să răsără din forme menite să-i sugrume, nu să-i scoată la soare și să le imprumute reazim și forțe de rezistență. Rolul acesta a revenit bisericii lui Inochentie Micu și a vlădicilor postelnicii, darnici, înfilnțatori de așezăminte de lumină și apărători dârzi și nelufricași ai drepturilor obiditului lor neam, cum știm c'au fost vlădicii bisericii române unite.

Și cum au fost și păstorii suflerești ai satelor, și dascălii crescuși și călși în focarele bisericești naționale din umbra catedralelor. Dușmanii neamului nostru au văzut bine ce înseamnă biserica unită pentru trezirea și întărirea conștiinței naționale la cel de-un sânge și de o limbă. Și știm că nu s'au înșelat. Fără aportul sf. Uniri nu se poate vorbi nici de adunarea de pe Câmpia Libertății, nici de Ziua Unirii dela Alba-Iulia. Ne-au și tratat întotdeauna în consecință, cu toate prilejurile și pe toate căile. Chiar și la fărmitura congrueli preoștiea română unită a apucat târziu după preoștiea ortodoxă, ca niște nevrednici de așa ceva în cadrele unul stat ce nu vedea în el „slujg credincioase” — Pentruca în România Mare acelaș cler unit să fie mereu supus la șicane umiltoare și săngeroase și întreagă biserica română unită să se simtă încajuns apreciată când l-se dau asigurări verbale că în adunări de-ale Ligii Antirevizioniste nu va mai fi bârlită... Ea și slujbașii ei, împreună cu mulțimea credincioșilor ei.

Cu noi este însă Dumnezeu, și nu ne spălmântăm de ce ne vor face nouă oamenii. Mai ales când știm că împlinim rol meștanic în destinele neamului nostru. Și atunci ce-l mai firesc decât coaliția răilor și a răutăților împotriva noastră? Cu toate acestea vom birui și într'a doua etapă a războiului nostru sfânt: reîncreștinarea faptică (și nu numai de formă) a neamului românesc, cum am biruit și în prima lui fază, cu redășteptarea națională și întregirea teritorială. Pașim în urmele însăngerate ale Celui ce-și poartă Crucea spre Golgota. Pătim-

mim ca și El, pentru adevăr, desrobire și viață din plin. Și tot asemenea Lui, vom și triumfa. — Hristos a înviat! Să iertăm toate pentru înviere, și să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi!

Rugăciuni românești provăzute cu indulgențe. În coloanele „Unirii” s'a pledat, încă din 1924, pentru întreprinderea la Roma ca să fie înzestrate și alcăturate euhologice de ale cărților noastre de strană cu nestemate din visteria indulgențelor. Dorința aceasta a găsit răsunet și în „Cuvântul Adevărului” din Bixad. Dar la atâta rămăsese: plim desiderium.

Acum însă aflăm din isvor oficial, că s'a trecut și la faptă. Și anume în eparhia Orăzii, pe seama căreia Sfântul Părinte, dând ascultare cererilor Preasf. Valeriu Tr. Frențiu, a îngăduit cu părințească iubire, ca recitarea rugăciunilor: *Impărate ceresc; Preasfântă Treime; Sfinte Dumnezeule și Cuvine-se cu adevărat* să fie provăzută cu indulgențe bogate. Faptul a fost comunicat celor pe cari îl privia, cu rescrisul No. 8322/935 al Sacrei Poenitentiarie. Totodată s'au precizat și amănuntele:

Indultul papal se extinde pe șapte ani; adecă până în 1942. Primesc *indulgență plenară*, odată pe lună, cei ce vor recita în cursul unei luni întregi, în fiecare zi, oricare din rugăciunile de mai sus și îndeplinesc, odată în în lună, condițiile obișnuite pentru câștigarea harurilor din chestie: se vor mărturisi și vor rosti, la intenția Sf. Părinte de 5 ori Tatăl Nostru, de 5 ori Născătoare și de 5 ori Mărire Tatălui. Și acum. Primesc *indulgențe parțiale*, și anume: de câte 500 zile, toți, și deatâtea ori, de câte ori vor recita *Impărate Ceresc; Preasfântă Treime; și Sfinte Dumnezeule; la fel: câte 300 zile* cei ce vor recita *Cuvine-se cu adevărat*.

Favorul, pe cum reiese din recentul număr de Paști al *Vestitoru-ului*, îl privește numai pe credincioșii aparținători eparhiei Oradean. Ne bucurăm întru Domnul de norocul lor sfânt, și cu dor dorim s'ăvem bucurii la fel și pe scară cât mai întinsă, pentru toată Provincia noastră bisericească.

Cuvinte arhieresti

Preasf. VALERIU TRAIAN al Orăzii arată binefacerile învierii pentru vii și morți.

[..] În sfânta și luminată ziua a învierii Domnului ce o serbăm astăzi, să deșteptăm în sufletele noastre sentimente de adâncă recunoștință pentru binefacerile sufletesti nespuse de mari, ce ni le-a câștigat Mântuitorul și să lăsăm să prindă acolo rădăcini adânci simțământul datorinței noastre sfinte, de a ne folosi de roadele mântuirii și a ne mântui sufletul, pentru care Isus Hristos și-a vărsat sfântul, prețiosul și de viață făcătorul său sânge, nu numai odată pe lemnul crucii, ci în sfânta Liturghie și de atunci încolo și-l varsă pentru noi în fiecare zi, chiar în fiecare ceas, pe întreg rotogolul pământului. Să nu lăsăm ca acest prea scump sânge să se fi vărsat și să se verse spre osânda și nu spre mântuirea noastră; ci să ne curățim des sufletul nostru prin taina sf. mărturisiri, și să ne apropiem des de sfintele Taine, prin cari primim atâtea daruri de câte avem lipsă spre a ne câștiga, păstra și înmulți harul sfințitor, ca „să putem trăi în sfințenie, muri creștinește și ajunge în cer fericirea veșnică”.

La harurile câștigate de Mântuitorul nostru Isus Hristos și depozitate în tezaurul sfintei Sale Biserici se mai adaug toate meritele câștigate în viața pământească de Preacurata Fecioară Maria... Apoi meritele cele multe și mari câștigate de Mucenici, Apostoli și toți Sfinții... Aceste daruri, fiind nemărginit de mari și nemărginit de multe, ne pot servi nu numai pentru iertarea păcatelor, ci și pentru iertarea pedepselor vremelnice, pe cari ar trebui să le suferim aci pe pământ sau în locul curățitor, în Purgator. Domnul nostru Isus Hristos pe Sf. Petru, căruia i-a dat cheile împărăției cerurilor și puterea de a lega și a deslega, și pe ceilalți Apostoli, cărora încă le-a dat puterea de a lega și deslega, precum și pe urmașii lor legitimi, i-a pus să împartă darurile

depozitate în sfânta Biserică, atât prin sfintele Taine, dând celor ce voiesc să se îndrepte în tinea păcatelor și darul sfințitor, cât și prin *indulgențe, iertând pedepsele vremelnice*. Indulgențele aceste le putem câștiga și pentru noi dar le putem oferi și pentru cei din locul curățitor. Se cuvine, așa dară, Iubiților, să ne aducem aminte și de cei morți și mai ales de părinții, frații, rudeniile și prietenii noștri reposați, și să-i ajutăm prin rugăciunile și jertfele noastre și mai ales prin oferirea indulgențelor ce le putem câștiga atât de ușor, ca după moartea noastră să-și aducă aminte și de noi frații, fiii, rudeniile și prietenii noștri.

În apus, dar și la noi în unele locuri, în ziua după înmormântare, în alte locuri la zile, la 6 săptămâni, la 6 luni și apoi în fiecare an se lasă a se sluji o sfântă Liturghie cu părăstas pentru cei reposați. Și cu această le facem cu mult mai mare bine sufletelor iubiților noștri, decât cu pomenile obișnuite, care de multe ori degenerază în adevărate petreceri și beții. Cu multă bucurie primim aproape zilnic dela bunii noștri credincioși din diferitele parohii spre aprobare, Literele fundamentale pentru *fundățiuni liturgice familiare*. Și ne face plăcere văzând la acești credincioși ai noștri, de o parte recunoștința și dragostea ce o au față de cei reposați din familia lor, de altă parte văzând cum se îngrijesc de sufletul lor propriu, îngrijindu-se fiind încă în viață, ca după moartea lor să se slujească de an și pentru sufletul lor câte o Sf. Liturghie, ca să nu sufere îndelung în locul curățitor, ci să poată ajunge și sufletul lor cât mai în grabă în Împărăția Cerească. Și ne vom bucura și mai mult, dacă fiecare familie, oricât de săracă ar fi, s'ar nizu să-și facă câte o fundățiune liturgică, îngrijindu-se astfel în primul rând de suflet, pentru că însuși Mântuitorul nostru Isus Hristos ne-a zis: „Ce folosește omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său și-l va pierde”. (Marcu 8, 36).[..]

□ □ Foiața „Unirii” □ □

L'au furat?...

Lectură de Paști pentru credincioși și pentru necredincioși

I.

În evanghelia lui Matei e scris în două locuri, (12, 38—40 și 16, 1—4), că Domnul Isus a invocat „semnul lui Iona” ca pe o dovadă a dumnezeirii Sale: „Căci precum a fost Iona în pântecul chitului 3 zile și 3 nopți, așa va fi și Fiul omului în inima pământului 3 zile și 3 nopți”.

Afară de aceea Isus Hristos în 3 rânduri deosebite își prezice limpede și precis patima, moartea și învierea:

„De atunci a început a spune Isus ucenicilor săi, că i-se cade lui a merge în Ierusalim și multe a pătimi dela bătrâni și dela arhierii și dela cărturari, și a se omori și a treia zi a învia”. (Mat. 16, 21). — „Și fiind el în Galileia, le-a zis lor Isus: Va să se dea Fiul omului în mâinile oamenilor și-l vor omori și a treia zi va învia. Și ei se întristară foarte”. (Mat. 17, 22—23). — „Iată ne suim în Ierusalim și Fiul omului se va da arhierilor și cărturarilor și-l vor judeca la moarte și-l vor da păgânilor să-l batjocorească și să-l bată și să-l răstignească, și a treia zi va învia”. (Mat. 20, 18—19).

Profețiile acestea își au și locurile lor paralele la *Marca* și la *Luca*, iar *Ioan* scrie, că cerând Iudeii semn, adică minune, Isus a invocat puterea sa de a rezidi biserica în trei zile, înțelegând biserica trupului său. (2, 18—22).

În alte două locuri se spune, că Isus va muri în Ierusalim. (Lc. 9, 31 și 13, 33). Și chiar în seara patimilor a zis Isus către apostoli: „Voi toți vă veți sminti întru mine în această noapte, căci scris este: Bate-voiu păstorul și se vor risipi oile turmel. Iară după învierea mea merge-voiu mai înainte de voi în Galileia”. (Mat. 26, 31—32).

E sigur prin urmare, că Domnul Isus a vorbit de multe ori despre patimile sale și despre minunea învierii sale ca despre faptele, prin cari își împlinește misiunea răscumpărării și își dovedește cu ultimul argument și până la evidență dumnezeirea sa.

Prezicerea învierii a și devenit argument puternic pentru luminarea și întărirea credincioșilor începând chiar din ziua învierii și așa va fi până la sfârșitul lumii, iar pentru cei necredincioși profeția aceasta rămâne o chestiune, la care ei nu pot răspunde.

În ziua învierii ingerul dela mormânt le aduce aminte femeilor de profeția aceasta: „Nu vă temeți voi! Știți, că pe Isus cel răstignit îl căutați. Nu este aici, căci s'a sculat, precum a zis”. (Mat. 28, 5—6).

Biserica noastră în rândurile sale liturgice relevă și ca faptul atât de grăitor al prezicerii învierii:

„Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte...” (stihira învierii la mănecatul psalmului 50). — „Au doară s'a sculat celace mai înainte de patimă a vestit învierea? (de dealna I. v. 4 la mănecat). — „Astăzi Cristos moartea călcând, precum a zis a învia” (stihira învierii v. 6 la inserat). — „Înviat-a Domnul precum mai înainte a zis vouă”. (Laude v. 7)

Dacă Isus Hristos și-a prezis învierea, și e mai pe sus de orice îndoială, ceace s'a și numit pe sine: Fiul lui Dumnezeu. Dar și-a prezis-o el de fapt? Profeția învierii nu poate fi numai o legendă?

Pentru cei credincioși însemnăm aci, că autorii evangheliilor au întărit autenticitatea acestora cu propriul lor sânge și mai sunt întărite și cu martiriul tuturor celorlalți apostoli. Și acest martiriu se continuă în toate generațiile până la Constantin cel Mare și de atunci încolo până în zilele noastre, așa încât pentru credința în Isus Hristos s'au vărsat adevărate râuri de sânge. Care carte din lumea întreagă a mai fost întărită în felul acesta? Și cine și când ar fi cutezat să schimbe ceva din cartea sfântă a creștinismului? Și cum s'ar fi putut face vre-o schimbare, când cartea sfântă era în mâinile tuturor, răspândită pe tot locul, tradusă și în alte limbi și se citea cu solemnitate la toate serviciile religioase ale creștinilor?

Pe cei îndoielnici, ori chiar necredincioși îi invităm să observe de aproape procedurile Evreilor cu paza mormântului Domnului și să

II.

Preaf. IULIU al Ciujului Indeamnă la viață nouă

[...] Pace vouă, rostește Domnul Apostolilor Săi, în ziua Invierii Sale; și nouă tuturor. Pacea câștigată nouă tuturor, cu prețul vieții Sale, pe sfântul lemn al Crucii, dându-se preț de Răscumpărare pentru omenirea întreagă. Cu adevărat El s'a făcut pacea noastră. — Acesta-i darul dumnezeesc, pe care-l dă omenirii în ziua Invierii Sale: Pace vouă! [...]

Pacea iertării și a dragostei Părintelui, regăsit, prin Isus Hristos Domnul nostru. Pacea vieții noi, a fiilor lui Dumnezeu.

Vieța nouă. Prisosința vieții noi al lui Hristos, de lumină și de dar, de mângăiere și de pace. Inviere tuturor din morți. Invierea din moartea păcatului. Înălțarea din întunec și din umbra morții...

Dară la această vieță se ajunge numa prin iertarea păcatelor.

Tot cel ce face păcatul, rob este al păcatului, spune Domnul. Dacă Fiul vă va elibera pe voi, atunci veți fi cu adevărat liberi. Robia grea a păcatului a stăpânit omenirea. Iar plata păcatului, cum spune marele Apostol al neamurilor, este moartea. Prețul răscumpărării și al eliberării noastre din sclăvia păcatului, vieța Domnului Isus. Cu acest preț ne desrobim din păcat și înviem la nouă vieță, împăcată cu Dumnezeu. Cu acest preț primim iertarea păcatelor și vieță nouă...

Pace vouă, zice Domnul Apostolilor Săi: „Pe cum m'a trimis pe mine Tatăl și eu Vă trimit pe voi... Luați Sfințit Sfant, cărora veți ierta păcatele se vor ierta lor și cărora le veți ținea, vor fi ținute”.

Aceasta-i puterea izbăvitoare. Aici și numai aici se află împăcarea și pacea. Așa a voit Domnul, așa a lăsat Domnul. Nu este așezare omenească. Nu este putere omenească. Este așezarea Domnului înviat din morți, din ziua Invierii Sale. Este lucrarea de mântuire, până la sfârșitul veacurilor, în sinul neamului omenesc întreg, prin Apostolii Săi și urmașii lor...

II.

De pe urma prezicerii invierii, arhierii și fariseii au devenit bănuitori și după Isus a murit și a fost înmormântat, s'au dus la Pilat zicându-i: „Doamne, adusu-ne-am aminte, că acel amăgitor a zis, încă fiind viu: După trei zile mă voi scula. Deci poruncește să se păzească mormântul până a treia zi, ca nu cumva venind ucenicii lui noaptea, să-l fure și să zică poporului: S'a sculat din morți; și va fi răstăcirea cea de apoi mai rea decât cea dintâi. Zis-a lor Pilat: Aveți păzitori, mergeți și-l păziți, cum știți”. (Mat. 27, 63—65). Ei au pus pază de soldați și au sigilat intrarea mormântului, adecă au înlăturat de o parte posibilitatea furtului, iar de alta a îngelăciunii, chiar și din partea păzitorilor.

Și ce s'a ales de paza aceasta? A treia zi, pe când se lumina de ziuă, „Iată cutremur mare s'a făcut, căci ingerul Domnului pogorându-se din cer și venind a răsturnat piatra de pe ușă și a șezut deasupra ei. Și era fața lui ca fulgerul și veșmântul lui alb ca zăpada. Și de frica lui străjerii s'au spăimântat și au fost ca morți”. (Mat. 28, 2—4).

Pe icoane, soldații sunt înfățișați, că se înspăimântă de Isus Hristos, care iese triumfător din mormânt, dar în realitate nu așa a fost. Evanghelia ne spune lămurit, că străjerii s'au spăimântat de frica ingerului. Ca să lasă

Așa cum a spus Domnul slăbănogului: „Fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale” și a întărit cuvântul iertării, în fața smintelii fariseilor, cu cuvântul: scoală, ia-ți patul tău și umblă, îndrăvenindu-l pe picioare sănătoase, om sănătos în suflet și în trup, așa lucrează și azi și până la sfârșitul veacurilor, sănătatea sufletelor și a trupurilor, același Isus Hristos Domnul nostru prin Biserica Sa, prin slujitorii altarelor Sale: „cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor”. Rostește preotul și lucrează puterea dumnezească a lui Isus Hristos prin darul Său: „Eu te iert și te desleg”. Coboară în suflet iertarea Domnului și pacea Lui și din vrăjmaș alui Dumnezeu se ridică fiul reprimat al Părintelui, întru dragoste, prin Isus Hristos Domnul nostru. Așa a binevoit Domnul, așa a așezat Domnul Taina împăcării în ziua Invierii Sale din morți, pentru noi și a noastră mântuire. Iată izvorul vieții. Veniți cu toții de luați lumină, veniți de luați vieță.

Glasul Domnului înviat din morți pătrunde dulce veacurile și chiamă: „Veniți la mine toți cei întristați și împovărați și eu vă voi odihni pe voi”. Veniți la odihna Domnului și luați pacea Lui.

Sufletul nostru, familiile noastre, societatea noastră, neamul nostru întreg să asculte glasul de chiamare spre vieță. Este glasul, care a călăuzit pașii neamului pe cărarea grea a veacurilor până la plinirea vremii întru dreptatea lui Dumnezeu. Este glasul, care a făcut dreptate celui rob și asuprit, a Celui ce a dat odihna sufletului părinților noștri, cari cu credința întru El, prin jertfă și omenie, au lucrat plinirea dreptății lui Dumnezeu [...].

III.

Preaf. ALEXANDRU al Lugojului vorbește despre învierea cea de obște

Învățătura despre învierea trupurilor este o dogmă fundamentală creștină cuprinsă în toate simbolurile de credință începând cu simbolul apostolic: „Aștept învierea morților”. Nu le citez. Citez numai pe sfântul Apostol Pavel, care a spus așa de tranșant: „Iată taină zic

din mormânt, Isus, care s'a născut din Mamă pururea fecioară, n'a avut trebuință să i-se răstoarne piatra. Așa ne învață biserica:

„Doamne, pecetluită fiind groapa de cel fărădelege, ai ieșit din mormânt, precum te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu... N'au simțit, când ai înviat, ostașii cei ce te-au strejuit...” „Doamne, precum ai ieșit din groapă pecetluită, așa ai intrat și la ucenicii tăi, ușile fiind încuiate...” (laude v. 5). — „Pecetluit fiind mormântul, viață din groapă ai răsărit, Hristoase Dumnezeule, și ușile fiind încuiate înaintea ucenicilor ai stătut” (sed. II. v. 7).

După înviere, Isus trăiește viață de mărire și nu se arată decât prietenilor ca să-i mângăie și să-i întărească în credință. Soldații n'au văzut pe Isus: „Viața în mormânt a zăcut și pecetea pe piatră s'a pus. Ca pe un împărat adormit, ostașii au strejuit pe Hristos, și pe vrăjmașii săi cu nevederea bătându-l, a înviat Domnul”. (sed. II. v. 6).

Isus s'a arătat femellor purtătoare de mir, Magdalinei și celorlalte, care îl lubeau și-l căutau. Le agrăiește el mai întâi și le dă și solla onorifică: „Mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea (Mat. 28, 10). „Și pe când mergeau ele, iată unii din străjeri, venind în cetate, au spus arhierilor toate cele ce s'au făcut. (Mat. 28, 11). Le-au spus despre înviere? Nu, căci aceasta ei n'au văzut-o. Ei au spus numai ceea ce știau despre cutremur, despre răsturnarea pietrii, despre ingerul cel cu fața ca

vouă, că cu toții vom adormi, iară cu toții ne vom schimba. Intru o cirtă în clipeala ochiului, în trâmbița cea de apoi, pentru că va trâmbița, și morții se vor scula nestricați și noi ne vom schimba” (I. Cor. 15, 51—52) [...].

Această doctrină fundamentală a creștinismului au apărut-o toți sfinții părinți: Iustin în dialogurile sale contra lui Tryphon (c. 80), Origen în Levit homil. 5. n. 10, Tertulian, De resurrectione carnis, Sfântul Vasile epist. 261, n. 3, Ephrem de resurrectione mortuorum, Sfântul Augustin, De civitate Dei, 20, 20, Teodoret Historia Ecclesiae, I, 3. și alții mulți. Au apărut-o așa de mulți pentru că, cum spune sfântul Augustin, *In psalm. 88. serm. II. 5.*: „In nici o altă chestiune nu i-se contrazice credinței creștine atât de vehement, cu atâta încăpăținare, cu atâta stăruință, cu atâta putere, ca în doctrina despre învierea trupului”.

Această doctrină a dat putere martirilor să suporte chinurile groaznice ale martiriului. Este pilduirea martiriului sfântului Iacob cel mutilat (intercisus). Regele Perșilor ordonase anume să i-se taie pe rând toate măduarele una după alta. El răbda însă cu o seninătate ulmitoare zicând: „Du-te numai mâna mea du-te piciorul meu du-te ochiul meu repetând așa la toate celelalte; în ziua judecării, la învierea morților, vecinul ziditor va ști să vă regăsească și să vă reunească într'un întreg minunat” (în viața lui). Așa se rostiseră de altfel cu veacuri înainte și frații Macabei, cărora tiranul Antioh le smulsesese limba, făcuse să le fie tălate mâinile și picioarele, să le fie trasă pielea de pe trup și îi muie în căldări infocate. Ei spuneau tiranului: „Tu dară ticăloase ne scoți pe noi din această viață, iară împăratul lumii pe noi cei ce murim pentru legile lui iarăși ne va învia cu înviere de viață vecinică”. (Cartea a doua a Macabeilor, 79).

Era și just ca martirii și toți sfinții părinți ai Bisericii să apere și să mărturisească această învățatură. Doar Mântuitorul a afirmat-o categoric și el; și nu odată.

Câtă mângăiere ne inspiră, iubiți fii, această învățatură a bisericii noastre creștine. Ea ne face să suportăm toate necazurile și

fulgerul și cu hainele albe ca zăpada, de care s'au spăimântat. Dar Isus unde-i? Nu știți? Nu l'ați văzut? A dispărut din mormânt? Atunci adunându-se arhierii împreună cu bătrânii și sfat făcând, arginți mulți au dat ostașilor zicând: Ziceți: Ucenicii lui au venit noaptea și l'au furat, pe când dormeam noi. Și de se va auzi aceasta la dregătorii, noi îl vom îmblânzi și pe voi fără grije vă vom face. Iar el luând arginții au făcut cum îi învășase, și s'a vestit cuvântul acesta între iudovi până astăzi” (Mat. 28, 12—15).

Aci se impun următoarele observări:

1. Intre Isus Hristos și între conducătorii poporului s'a fost deschis o prăpastie, care nici prin înviere n'a dispărut. Isus își mărturisise persoana și misiunea sa divină și își confirmase învățătura prin minuni. Cartararii și fariseii ziceau, că nu poate fi de la Dumnezeu cine strică Sâmbăta, și prin urmare minunile lui le face cu ajutorul lui Bezebut, domnul dracilor. Replica lui Isus (Mat. 12, 1—14; 12, 24 și urm. Lc. 6, 1—11; 13, 10—17, 14, 1—6.) nu-l scoate din impotrivire și nici admoneșterea lui Isus despre păcatele în contra Spiritului Sfânt nu-l mișcă din încăpăținare. Convingerea lor este, că Isus nu-i Mesia, și orice ar face, ei nu-l cred. Așa a fost și în ziua invierii. Străjerii n'au văzut pe Isus, dar chiar dacă l'ar fi văzut, cartararii și fariseii, și cu atât mai vartos saduceii, cari nu credeau nici în posibilitatea invierii, tot n'ar fi crezut în învierea lui, ci ar fi susținut și de data acea-

greutățile vieții acesteia amare cu multă resemnare și cu deplină încredere, că odată și odată se vor sfârși cu bine toate și munca noastră va fi încununată cu răsplata vecinică în viața de dincolo de mormânt, viață la care va lua parte până și acest trup ticălos și muritor al nostru, tovarășul nedespărțit, în această viață chinuită, a sufletului. Va lua parte desigur; însă schimbat cu desăvârșire la față. Căci după aceeași învățătură sfântă a bisericii, acest trup va fi impasibil, nesupus suferințelor, neveștejit și nemuritor. Va fi în același timp trup luminos ca soarele; va fi inzestrat cu agilitate, adecă va fi nu greoiu cum este acuma, ci sprinten și ușor: „Ori unde va voi să fie sufletul, acolo va fi imediat și trupul” (Augustin, De civitate Dei 22, 30, 1). În sfârșit fi-va și subtil, putând străbate prin orice piedici materiale, ca și trupul Domnului care a străbătut prin piatra sigilată a mormântului și a străbătut la apostoli ușile încuiate fiind. „Așa și învierea morților: samănă-se întru stricăciune, scula-se-va întru nestricăciune. Samănă-se întru nemărire, scula-se-va întru mărire, samănă-se întru slăbiciune, scula-se-va întru putere. Sămăna-se-va trup viețitor, sculase-va trup duhovnicesc” zice apostolul. I. Cor. 15, 42, 44.

Ce doctrină mângăietoare, iubiți filii. Dar aduceți-vă aminte că întreagă această învățătură se reazimă ca pe o bază de granit numai și numai pe învierea Domnului nostru Isus Hristos. [...]

IV.

Frământările noastre le tălcuește în lumina învierii Preași. ALEXANDRU al Maramureșului

[...] „S'a sculat, precum a zis” (Mat. 28, 6) au spus ingerii celor ce au alergat atunci la mormânt... „S'a sculat, precum a zis”, spre a mai da o dovadă a dumnezeirii sale și spre a le întări pe cele de mai înainte. „S'a sculat, precum a zis”, spre a pune în nouă lumină, în această lumină a învierii, tot ce-a grăit și făcut în timpul celor 3 ani și mai bine, cât a stat între noi. Ce altfel ne apar în această lumină patimile și moartea lui de pe cruce, la poala căreia am plâns și noi Vinerea mare...

[...] Dar nu numai învățătura, cu adevărat mântuitoare, a acestor patimi — cari au îndemnat pe sutașul păgân să spună: „adevărat Fiul lui Dumnezeu era acesta” (Mat. 27, 55) —, ci și tot ce a învățat mai înainte: toată descoperirea ce ne-a făcut despre bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu, despre mila și îndelungă-răbdarea lui, despre biserică și așezămintele ei, despre preoție și tainele sfinte lăsate în grija acesteia, despre puterea rugăciunii și jertfa altarului, ce altfel le înțelegem și primim dela Celce știm c'a înviaț, dându-le prin aceasta chezașia veșniciei, cuprinsă în cuvintele: „Ceriul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece” (Lc. 21, 33). Tot astfel stăm și cu poruncile ce ne-a dat: făclii luminoase pe drumul vieții pline de aleșuirile păcatului, de ale cărui prăpăstii ne putem feri cu ajutorul harului său și de cari ne putem izbăvi, dacă le-am încercat, prin taina ispășirii, legată — în chiar ziua învierii — de cheile spovedaniei! [...]

* * *

Tot învierea Domnului ne dă, Iubiții mei, fii sufletești, și încrederea că Mântuitorul ne va ajuta — fiind în stare s'o facă — și în greutățile și necazurile de altă natură, cari nu privesc lupta individului, a unuia fiecăruia dintre noi, ci câmpul mai larg al vieții obștești, așa cum ni-se prezintă în satele și orașele noastre, în viața parohiilor și a întregii noastre biserici. „În lume scârbe veți avea — ne-a spus Domnul — ci „îndrăzniți, eu am biruit lumea” (Io. 16, 33). Îndrăzniți și încredeți-vă în mine, ne spune astăzi la toți, celce „cu moarte pe moarte a călcat” și „a înviaț din morți ca un atotputernic”. Încredeți-vă în mine, de câte ori luptați pentru lumina adevărului și pentru binele poruncilor, că „eu sunt cu voi... până la capătul veacurilor” (Mat. 28, 20).

Prin uneltiri păcătoase, menite a arunca o lumină urită asupra sinodului electoral dela Blaj, s'a făcut că Sf. Părinte al Romei n'a putut să ne dea încă pe mitropolitul, pentru care ne rugăm de peste un an, și aceasta într'o vreme când scaunele de mitropoliți și episcopi ale bisericii ortodoxe — cu alegeri, cari nici nu se pot apropia de a noastră — se completează

în câteva luni. Prin minciuni și scornituri, n'ar merita să vadă nicicând lumina zilei. Stăruințe vrednice de o cauză mai bună, se împotriva bisericii noastre țesătura infamă a tuturor calomniilor, îndrăsnind a se merge pe la josnicia nemernică de-a se spune despre Părinte al Romei că ar vrea să ne strice rele țării. Și dacă profesori dela marile școli ale neamului — căci la ei Ne gândim — și fi orbiți într'âtata, ce să ne mai mirăm, că acasă la noi, în Maramureșul Nostru drag, pe care cu tot prețul vreau să-l rupă dela bisericii Domnului — s'au găsit și se găsesc preoți ortodocși, fără învățătură prea multă, cu atât mai multă ură și dușmănie în suflet, cari să facă din Papa dela Roma, capul creștinătății adevărate, fiara 666 din Apocalipsa Bibliei noastre. Și aceasta, numai pentru putea trage în mreja lor sufletele celor ce cu legile dumnezeiești ale tainei căsătoriei și celor ce cred că pot să-și vândă pe bani și sufletul.

Sunt scârbele prezise de Mântuitorul. Pentru noi acestea, într'un fel, pentru alții, altele, în alt fel și nu odată mai rău. Sunt scârbe și sminteli cari trebuie să vină — și poate ca ele să crească —, dar „vai acelor prin cari se face sminteala” (Lc. 17, 1). Îndrăzniți, ne spune însă Domnul; încredeți-vă în mine și „nu vă temeți de ceiceucid trupul, iar sufletul nu-l pot ucide” (Mat. 10, 28), căci eu am biruit lumea și această biruință din ziua învierii se va vădi, într'o zi, peste lumea întreagă. [...]

V.

Căile învierii creștine le arată II. Dr. VICTOR MACAVEIU, vicarul arhidiecezei

[...] Pentruca sărbătoarea aceasta să nu fie numai o serbătoare trecătoare pentru sufletele noastre, socotesc, Iubiți Credincioși, că cel mai de frunte lucru, ce trebuie să-l facem astăzi este, ca să înnoim de nou gândul și hotărârea noastră, de a nu mai păcătui. Curățenia sufletului este a bunului creștin nu trebuie să fie numai până în ziua Paștilor. Sau, cu alte cuvinte, să nu ne închipuim că, după ce ne-

sta, că la mijloc este un lucru satanic. Dar fiindcă străjerii n'au văzut pe Isus, ei s'au oprit la concluzia, că trupul lui Isus a fost furat.

Ce-i drept, la furt s'a gândit și Maria Magdalena, înainte de ce ar fi auzit s'au ingerului. Dar e de însemnat, că ea nu știa, precum nu știa nici celelalte femei purtătoare de mir, că mormântul a fost păzit de soldați; de aceea se și întrebau pe drum, că cine le ve răsturna piatra de pe mormânt, iar de împotrivirea păzitorilor nu vorbesc.

2. Se cuvine să accentuăm, că nu toți străjerii, ci numai unii dintre ei s'au dus la arhlerii. Prin urmare partea cea mai mare dintre ei n'au fost mituiți. Amintirea acestor străjeri, cari s'au întors apoi la credință, o păstrează biserica în slujbele sale și iată cum le interpretează sentimentul: „Străjerii mormântului tău celui de Dumnezeu primitor către Iidovi au zis: O, sfatul vostru cel cuminte deșeartă! A străjerii pe cel nescris împrejur, ispitindu-vă înzadar v'ași ostenit. A tăindul învierea celui răstignit, vrând, lumina o ași arătat. O, adunarea voastră cea cuminte deșeartă. Cum iarăși a o ascunde vă sfătuiți, ceace nu se ascunde? Ci mai vârtos dela noi ascultați și voiți a crede adevărul celor ce s'au făcut: Inger purtător de lumină din cer pogorându-se piatra a răsturnat, de a cărui frică cu amorfire eram cuprinși... (laude, v. 5).

Cuvântul soldaților nemituiți se vede, că a avut răsunet și în conștiința lui Pilat. Ter-

tulian adeca ne spune, (in Apologeticus e. XXI), că Pilat avea deja suflet creștinesc, când și-a trimis raportul la Roma despre procesul lui Isus. Și mai luați în considerare, că Pilat nu pedepsește soldații pentru pierderea trupului Domnului, întocmai cum arhlerii nu-și trimit scrierile să prindă pe apostoli și nu-l trag nici măcar de formă la răspundere pentru că ar fi furat trupul Domnului.

3. Evreii necredincioși lățiau între dânșii minciuna oficioasă a furtului. Vedeți ei s'au gândit la furt încă înainte, pe când apostolii erau nu numai îngroziți, ci și cu totul zăpăciți. Viclenia Evreilor se vede limpede. Și fiind ei vicleni, nu pot presupune, că apostolii sunt oameni drepti. *Evangheliul Matei* notează, că pe timpul când scria el evanghelia, deci pe la anul 41 al erei creștine, vestea furtului stăruia printre Evrei. Cel ce pun data scrierii acestei evanghelii pe mai târziu, abstrăgând dela adevărată teză, cu atât mai vârtos confirmă îndărătnicia propagării minciunii. Evanghelia aceasta a fost scrisă anume pentru Evrei și în limba lor de atunci. Se referea deci la un fapt cunoscut, pe care de altcum nici nu l-a contestat nimeni niciodată. La mijlocul veacului II, *sf. Iustin* îl apostrofează pe Evrei pentru vestirea minciunii prin oameni puși anume: „Delectos homines constituitis ac per eos in totum orbem terrarum missos praedicatis implam quamdam et ex legem sectam a plano quodam Iesu Galilaico excitatam esse et cum illum a vobis cruci-

fixam discipuli a monumento noctu subripuerint, decepti ab illis homines, dum eum et mortuus resurrexisset et in coelum ascendisset dicitant”. (Dialog. c. Tryph. Jud. n. 108).

Vestirea minciunii o confirmă și *Ter-tulian* (Adv. Marcion. 3, 23) la *Eusebiu* (In 18, 1). Și până astăzi în veacul nostru Evreii au rămas în necredința lor pe baza acestei minciunii. Iată adevărul groaznic, real, sub ochii noștri, pe care îl poate controla și confirma orice om credincios ori necredincios.

De aceea fi și muștră *sf. Augustin*: „Quid est quod dixisti, o infelix astutia? Tantum deservis lucem consilii pietatis et in profundum versutiae demergeris, ut hoc dicas: Dicitis quod vobis dormientibus venerunt discipuli eius et abstulerunt eum? Dormientes testes adhibere vere tu ipse obdormisti, qui scrutando talia defecisti. Si dormiebant, quid videre poterunt, quomodo testes sunt?” (In psalm 68). Tot astfel și *sf. Rimigliu*: „O, cumintenție adormită, care la de mărturie somnului! Dacă străjerii dormiau, ce au putut ei să vadă? Dacă n'au văzut nimica, ce afirmă? Și dacă au văzut pe hoși, de ce nu i-au prins?” (La *Omnivier*, La Passione, Roma, pag. 377).

E limpede, că din teza evreiască nu rezultă nici decum, că apostolii ar fi furat trupul Domnului. Ci iată, că în mod providențial — căci Dumnezeu și din rău poate scoate bine — concluzia clară, hotărâtă, nerăsturnabilă este, că de fapt ostașii au păzit mormântul Domnului. Dacă l-au păzit, ei au fost puși a-

spovedit și ne-am cuminecat de sfintele sărbători, a doua zi ori a treia zi putem să începem dela început viața fără de grije, viața păcătoasă de mai înainte. Să nu ne închipuim, că cu o spovedanie și cu o sf. împărțire la Paști, noi ne-am făcut deplin datoria creștinească. — Creștinul bun trebuie să fie curat sufletește totdeauna, fiindcă numai cel fără de păcate este cu adevărat fiu al lui Dumnezeu, și are drept la învierea cea bună și la moștenirea cerească!

Aduceți-vă aminte mereu de iubirea și de patimile Domnului nostru Isus Hristos, și vă gândiți că cu fiecare păcat greu pe care îl săvârșim, noi răstignim din nou pe Isus Hristos!

Așa ne-a învățat Domnul nostru Isus Hristos: să credem într'ansul și să facem voia Tatălui ceresc! Să ținem adecă poruncile. Porunca iubirii lui Dumnezeu și porunca iubirii deaproapelui, pe cari Dumnezeu le-a dat oamenilor încă pe muntele Sinai, în Legea Veche și pe cari Isus Hristos le-a întărit. El nu a stricat legea, a venit să o desăvârșească. — Și dacă Isus Hristos nu mai petrece astăzi în mijlocul nostru, totuși ne-a lăsat aci pe pământ rândueli, cari să-l înlocuiască, cari să vestească mai departe și pretutindenea învățătura lui. Ne-a lăsat urmași ai săi. Învățătura sa a încredințat-o Bisericii, ca să o vestească între oameni până la capetul lumii. În fruntea Bisericii a pus pe Apostoli și între ei mai mare pe Apostolul Petru, căruia i-a dat în grije să pască oile, să pască mielușii, să păstorească pe toți cei botezați cu botezul credinței creștinești. Și totodată El a promis Bisericii sale, că „porțile iadului nu o vor învinge“, și că va fi cu apostolii săi și cu urmașii lor până la capătul lumii.

De aceea, iubii Credincioși, cuvântul și indemnul, pe care Vi-l trimitem astăzi, este:

Siliți-vă a fi creștini buni și mai departe, nu numai în ziua de astăzi! Iar în locul al doilea: ascultați de cuvântul bisericii, de cuvântul păstorilor voștri sufletești: de preoții voștri, cari țin locul apostolilor în mijlocul satelor voastre, și cari sunt datori să vă în-

vețe, sunt datori să vă împărtășească sfintele Taine creștinești, sunt datori să-și pună sufletele lor pentru mântuirea sufletelor voastre.

Folosiți sfintele rugăciuni, sara și dimineața! Alergați la sfânta liturghie, mai ales în dumineci și sărbători, și vă amintiți mereu, că ori cât am trăi în aceasta lume, patria noastră adevărată este cerul, cerul, pe care ni l-a deschis iarăși Isus Hristos prin învierea lui. — Nu uitați facerea de bine și milostenia, după porunca lui Isus Hristos: „Faceți bine și celor ce vă urăsc pe voi și vă rugați pentru cei ce vă prigonesc pe voi“, fiindcă toți suntem frați și toți suntem filii ai lui Dumnezeu.

Opera Pontificală pentru Propagarea Credinței. Luni, 23 Martie a avut loc la București ședința consiliului național al Operei pentru propagarea Credinței, sub președintele Rev. Dr. Nicolae Brinzeu canonic în Lugoj. S'a făcut darea de seamă asupra rezultatului primului an de funcționare a Operei la noi, constatându-se cu mulțumire, că deși încă abia la începutul organizării, Zua misionară a dat un rezultat destul de frumos: 333,056 Lei. Această sumă a intrat din următoarele eparhii: Bala-Mare 121,736 Lei, Cloșel 92,659, Oradea 64,000, Blajul 43,000 (plus 4,047 Lei colectați în protopoplatul București), Lugojul 7,714 Lei.

S'a luat act de măsurile de organizare, luate de președinte și s'a hotărât o intensă propagandă personală în acest scop, ca să avem cât mai mulți membri înscriși la Operă. În acest scop președintele va lua contactul cu directorii eparhiali. S'a prevăzut sistematizarea acțiunii pentru ziua misionară. Ca mijloc de propagandă va servi, între altele, buletinul Operei, care se va scoate trimestrial cu ajutorul capitalului de 10,000 Lei pus la dispoziție în acest scop de H. Sa Alex Breban prepozit la Bala-Mare. În primul număr al acestui buletin se vor publica statutele Operei și îndrumări pentru organizarea ei pe parohii.

Citiți și răspândiți „UNIREA“

Mai multă vieață creștinească

— Cum o putem realiza —

E vorba de vieața creștinească a credincioșilor noștri, care lasă de dorit. Nu atât din vina preotului, cât din o mulțime de alte pricini, cari nu au nimic cu preotul. Căci, nu pot spune și nu aș putea trece cu vederea ca alții să spună, că majoritatea preoților noastre nu ar fi la înălțimea chemării. Și, totuși, nu e vieața creștinească suficientă în popor.

Cunosc preoți de o probitate și zel care nu cunoaște și nu vrea să știe de nici o greutate și jertfă ce s'ar cere în calea îndeplinirii îndatoririlor preoțești, și totuși se plâng că credincioșii lor nu sunt la nivelul spiritual al muncii și ostenețelor și că vieața lor creștinească lasă mult de dorit. Amărâți sufletește povestesc greutățile luptei lor pentru a imprima parohiei lor o vieață creștinească. Predicile lor mințioase și bine pregătite, răsună în inimi pustii și sămânța bună și curată, îngrijită în sufletul lor de preoți zeloși ai lui Hristos, cade între buruienii și pământ sterp. Și erau plini de durere văzându-se că sunt „glasul celui ce strigă în pustie“.

Să ne gândim numai la preoții din parohiile mixte, și mai ales acolo unde sunt, de ex., unguri calvini, reformați, ori unde vântul pierzător al sectarismului bântăie, și vom vedea că cele de mai sus sunt o realitate vie. Amintesc doar în treacăt un caz: Pe inserate sosește la casa preotului o femeie, care aducea sub soț prescuri pentru o sf. liturghie, ca nu cumva să o vadă ungarul reformă din sat și să o batjocorească. — Sunt apoi și alte cauze care pun stavilă vieții creștinești. Nu cred să fie preot care să nu fi venit în atingere și cu credincioși de acela, pe care în virtutea misiunii sale a trebuit să-i îndrepteze, să-i combată, și așa să-i readucă la vieața creștinească. De aici supărări, mâni, gânduri de răzbunare, pornire de acțiune contrară celei întreprinsă de preot. Căci este știut că pentru toate preotul trage ponosul. Fie deci preotul acela cât de bun, va avea credincioși cari nu

colo, pentru că Isus Hristos și-a prezis învierea. Vezi, om necredincios! N'ai vrut să crezi în evangheliile și în biserică, dar acum trebuie să te pleci în fața acestei concluzii neînduplecate. Privește la acest popor evreiesc, rămas fără patrie, răspândit în lumea întreagă, care se împotrivesc credinței, care se îndărătnicește și se încăpățânează vestind minciuna furtului, cum îți dă el dovada adevărului, că mormântul Domnului a fost păzit, și deci că Isus și-a profetit învierea! Privește, om necredincios, cum acest popor evreiesc ne consideră pe noi de uzurpatori și cum se străduiește să-și refacă supremația sa de popor ales, și cum prin lupta sa determină uncori istoria lumii! Gândește-te la Rusia, la Mexic, la Spania și la acțiunea lor din alte țări și înseamnă-ți bine, că numai două curente istorice mondiale pot să existe: cu Isus Hristos sau în contra Lui. Profeția învierii nu-l leagă, ci o luminoasă realitate.

III.

Evreii sunt datori cu un răspuns, pe care încă nu l-au dat și nici nu-l vor da, până când nu se vor întoarce la credință. Biserica noastră le-a adus și le aduce mereu aminte de greșeala lor și nu fără amărăciune. Ei muștră pentru nerecunoașterea învierii și a divinității lui Isus Hristos:

„Iubitorule de tulburare, neamule jidovesc, ascultă: Unde sunt cei ce veniseră la Pilat? Să spună ostașii, cari străjuiau: Unde sunt

pecețile mormântului? Unde s'a mutat cel îngropat? Unde s'a vândut cel nevândut? Cum s'a furat vistieria? Pentru ce clevești sculara Mântuitorului, călcătorilor de lege Jidovi? Inviat-a cel slobod între morți și a dăruit lumii mare milă“ (laude v. 1).

„Să spună Jidovii, în ce chip ostașii străjuind au pierdut pe Impăratul? Că pentru ce piatra n'a păzit pe Piatra vieții? Sau pe cel îngropat să-l dea, sau celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Mărire mulțimii îndurării tale, Mântuitorule nostru, mărire ție!“ „Cu adevărat, călcătorilor de lege, pecetluind voi piatra de mai mare minune ne-ați învrednicit, cunosc aceasta și străjarii... Cine fură mort, mai ales și gol? Insuși a înviat cu a sa putere, ca un Dumnezeu, lăsându-și în mormânt cele de îngropare ale sale. Veniți de vedeți, Evreilor, cum n'a rupt pecețile, cel ce a călcat moartea și neamului omnesc a dăruit viață nesfârșită și mare milă“ (Laude v. 2).

„Cel dela straje erau învățați de cel fărădelege: Acoperiți sculara lui Hristos și luați arginți și ziceți, că noi dormind, din mormânt s'a furat mortul. Cine a văzut, cine a auzit, pe mort să-l iure vreodată? Mai vartos pe cel cu smirnă uns și gol, pe acela ce și-a lăsat în mormânt și cele de îngropare ale sale? Nu vă amăgiți, Evreilor, învățați-vă graturile prociilor și cunoașteți, că însuși este cu adevărat Mântuitorul lumii și atotputernic“ (Stih. învierii, v. 5 la inserat).

„O! călcătorilor de lege, Jidovi, unde sunt pecețile și arginții, cari i-ați dat ostașilor? Nu s'a furat vistieria, ci a înviat ca un puternic, iar voi înșivă v'ați rășinat lepădându-vă de Hristos, Domnul măririi, acela ce a pățimit și s'a îngropat și a înviat din morți. Acestuia să ne închinăm“. „Mormântul pecetluit fiind, cum vi-s'a furat Jidovilor, străjerii așezând și semne punând? Ușile fiind încuiate a ieșit Impăratul. Sau ca pe un mort puneți-l de față, sau ca unul Dumnezeu închinați-vă cu noi cântând: Mărire crucii tale, Doamne, și învierii tale“ (Laude v. 6).

Nu răspund Evreii la acestea nimica, dar nu pot răspunde nici prietenii lor, ceice se înscriu în societățile secrete, cari subminează creștinismul. Ce oroare!

IV.

Orbia Evreilor a fost prorocită încă din legea veche: „Datu-le-a lor Dumnezeu duh de împlerire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă până în ziua de astăzi“. Prorocia aceasta a lui Isata le-a spus-o apostolul Pavel în față atât prin graiu viu (Fapte 28), cât și prin scrisoare (Rom. 11).

În locul poporului căzut dela credință au intrat neamurile pământului, până când li-se va împlini și lor măsura vremurilor. Suntem altoși pe rădăcina cea veche a lui Israel, ca să luăm locul ramurilor, ce s'au frânt. Mare dar ni-s'a făcut, dar apostolul ne învață să nu ne trufim, ca nu cumva să ne facem și noi ne-

vor prețul vieții creștinească ori cât se va trudi. Pe aceștia nu-i vei vedea la biserică, nici la spovedit, nici în adunări, ori chiar dacă vin aici, vin numai pentru a produce neînțelegeri.

Dar preotul e trimis în parohie nu ca să pliază suflete, ci să le mântuiască, și să le aducă la Hristos. Rostul preotului este acela ca să promoveze viața și morală creștină în parohie.

Cum vom putea realiza însă viața creștinească în parohie? Răspundem fără ezitare: în afară de mijloacele obișnuite ale pastorației întrebunțate de către paroh, *numai și numai prin misiuni*. Parohia în care s'au ținut misiuni se poate considera ca radical renovată sufletește. Ea a trecut printr'un adevărat foc curățitor de suflete. În fața preotului misionar și a preoților ajutători, sufletele se deschid, tainele cele mai ascunse se desvăluie însoțite de adevărată căință, apoi în sufletul descătuzat de povara păcatelor se coboară pacea și liniștea.

Pentru credincioșii unei parohii, misiunile sunt baia renașterii sufletului. Cu această ocaziune se apropie de curățire și cei în conflicte cu preotul, cei mahniiți și instrâinați de viața creștinească și un nou suflu de viață trece peste parohie, suflul vieții creștinești.

Și nimeni în afară de cei care au luat parte la misiuni, nu sunt în măsură să-și dea seama de roadele binecuvântate ce se realizează. Acela deci cari volesc să refacă viața creștinească din parohiile lor, să recurgă fără întârziere și fără ezitare la misiuni.

De regulă se fac misiuni în parohiile amenințate ori contaminate de multe boli sufletești. În aceste parohii se trimit de regulă misionari dela centru, încercați întru propovăduirea cuvântului dumnezeesc. Aceștia însă sunt puțini și trebuie lăsați la necazuri și nevoi mari. Nici n'ar putea de altfel ca să cerceteze și parohiile mai puțin expuse, căci și alte multe obligațiuni îi împledecă. Urmează de aici, ca să ne ajutăm noi, Frații, unul pe altul. Nimic nu e mai ușor ca unindu-ne patru-cinci la un loc să încercăm curățirea vieții creștinești din propriile noastre parohii odată pe an, ori la doi ani odată și vom vedea că roadele bune nu întârzie a se arăta. Subsemnatul, în unire cu câțiva Frați, am încercat

vrednici de credință, cum s'a făcut poporul cel ales din vechime.

Astăzi, ca și în vremile lui Pavel, a vesti pe Isus Hristos Evreilor este un scandal pentru ei. (I. Cor. 1, 23). Și totuși orbirea lor nu e fără sfârșit. Are să vină și ceasul întoarcerii lor. (Rom. 11, 25-27), dar ceasul acela trebuie să-l pregătească creștinii prin opera credinței și a iubirii, care iubire are să fie atât de mare, încât să vadă toți, că e operă dumnezească și că prin urmare Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. De ură și prigonire nici vorbă nu poate fi.

Confesiunile cari s'au dezbinate de biserica universală, compromit ideea originii divine a creștinismului și confirmă pe Evrei în convingerea lor, că opera lui Isus Hristos nu este operă divină. Dar încă creștinii, cari deși sunt botezați, s'au lepădat de credința lor și au intrat în întunecimea necredinței!

Sunt Paștile. Să ne reculegem și să se reculegă toată lumea, gândindu-se fiecare la răspunderea, ce o are în fața lui Dumnezeu și a omenirii. Isus e unul singur, una e și biserică lui: un Domn, o credință, un botez!

Genul omenesc nu poate rezolvi problema pe teren? (Drim).

acest fel de misiuni, încheiate toate cu cele mai mulțumitoare rezultate.

E adevărat: nu am putut aduce noutatea misionarului dela Blaj și, poate, nici nu am putut trezi între credincioși interesul unei atări descinderi, dar am dat și noi din cele ce am avut și am primit, și cu bucurie am putut constata că „secerișul a fost mult” și secerătorii au ostenit de dimineața până seara ascultând mărturisiri.

Precum e adevărat, iarăși, că în unele parohii situația de misionari ne-a fost mult ușurată prin zelul preotului local am găsit pământul deja pregătit pentru sămânța cuvântului dumnezeesc și o viață creștinească mai intensă. Dar asta nu înseamnă de loc că misiunile ar fi fost superflue, pentru că „dreptul să mai facă dreptate” și „cel sfânt să se mai sfințească”.

Cred că prin cele de mai sus voiu trezi interesul Fraților preoți, îndemnându-l să încerce astfel de misiuni reciproce, pentru reintegrarea vieții creștinești din parohiile lor. Ei pot asigura că vor salva multe suflete dela pierire și-i pot asigura că-și vor apropia multe suflete instrâinate.

Parohia se va trezi la o nouă viață creștinească, pe care de altfel suntem datori nu numai să o propovăduim, ci și să o lucrăm, pentru binele sufletesc al turmei încredințate nouă spre îngrijire și pentru mântuirea sufletelor. Ori, prin misiuni reintegrăm viața creștinească în parohii și lucrăm direct mântuirea sufletelor.

Acela deci cari poartă grija credincioșilor săi și doresc să albească creștinii buni, să nu întârzie ca prin misiuni să schimbe pe omul cel vechi din ei și să-l îmbrace în omul cel nou, având ca vestimânt adevărata viață creștinească.

Pr. Iuliu Man

Dar din belșug. Reportajele noastre misionare din răstimpul Paresimilor acestui an le completăm cu noi și îmbucurătoare informații. Și sigur că nu-s cele din urmă.

În arhidieceză s'au mai ținut misiuni populare în următoarele parohii: *Ciucșangeorgiu* din Săculme. Preot misionar: *P. Atanasie Maxim*, egumenul dela Bixad. Tot Preacuvioșia Sa și tot în Săculme, a mai ținut Sfinte Misiuni populare în *Iper* și în filia acestei parohii, în *Casinul nou* cu roade sufletești despre cari p. I. Boldor și frații în Domnul din vecini nu pot scrie decât cu admirație. — La *Cucerdea* cuvântul Domnului l-a vestit p. *Dr. Gavril Pop*, profesor de religie în Blaj. S'au apropiat de SS. Taine peste 500 de suflete, la mărturisirea cărora au dat ajutor: preotul local, p. Gh. Ștef; p. Șerban din Boboalma și p. Papiu din Șeulia. — La *Obreja*, cu prilejul sfințelor Misiuni conduse de p. *Dumitru Neda*, redactorul nostru, s'a făcut și sfințirea steagului Reuniunii Femeilor, precum și binecuvântarea monumentului eroilor memoriei cărora le-au adus omagii și dd. V. Barna stud. univ. și Iacob Domșa învățător. La ascultarea mărturisirilor a dat ajutor, pe lângă misionar și p. Iuliu Basoiu, preotul local, p. Aug. Folea, dir. cancelariei mitropolitane. Scaunele mărturisirilor au fost mereu asaltate, din zori și până în seară, în toate răstimpurile libere.

În eparhia Lugojului *P. Ioan Bodocan S. Z.* a ținut misiuni în *Valeadâji*, cu rezultate excelente. La ascultarea spovedaniilor au dat ajutor p. I. Cădea, preotul local; p. Aldea din Ostrov și p. Leon Jubașiu din Rîdemori.

Extraordinar de bogat au fost în rezultatele lor sufletești și primenițiile duhovnicești din dieceza Maramureșului. *P. Leon Manu*,

egumenul dela Moiseiu, s'a ostenit cu vestirea cuvântului la *Crăcești*, unde s'au mărturisit și cuminecat 780 de inși; tot Preacuvioșia Sa conducând și sfințele misiuni din *Călnăștii* și *Berbești* cu rezultate ce au întrecut orice așteptări. Misiunile dela *Desești* — 706 cuminecări — le-a ținut p. *Patriciu Trușău* din Balamare; p. *Alex. Breban*, prepozit din Balamare, a ținut cele din *Bârsana*, unde s'au înregistrat 850 mărturisiri și cuminecări, iar în *Hărnicăștii* le-a condus p. *Gh. Nagy* din Bozinta Mare. Aproșieri de SS. Taine: 648. — Se înțelege că pretutindenea au dat ajutor misionarului și preotului local la mărturisiri și frații preoți din împrejurimi.

Pace vouă

Sonet *)

Trecut-au ani o mie nouă sute
De când pe a Calvarului colină
Hristos murii cu fața blândă, lină,
Cu brațele pe cruce desfăcute.

Dar a'nviat și ne-a scăpat de vină
Sdrobind a morții ghiare negre, slute
Și ne-a restrâns din căile pierdute
Și iar ne-a înălțat pe noi din tină...

Din vale'n deal, din saten'ndepărtate
Și până'n cea mai falnică cetate
Să treacă iar un val de viață nouă.

Revie iar după atâtea veacuri,
Străbătă iar bordeie și cerdacuri
Acel cuvânt prea dulce: „Pace Vouă...”

P. Mihai Demeter

Preotul-minune

Nu-i nici glumă, nici ironie, nici poveste. Trăiește în carne și oase. Firește însă că în America tuturor minunățiilor. Și răspunde la numele de *Carol Couglin*, slujbaş al altarului în eparhia Detroit, colonia Royal Oak. Dacă mai adăgem apoi că s'a născut în 1891 în Canada, din părinți irlandezi; c'a făcut parte dintr'o congregație călugărească franceză, în care callitate a propus doi ani filozofia într'o școală a congregației; că din 1918 e preot de mir și că-i un bărbat sdravăn de să sfârși piatră cu el, credem că s'a spus destul ca să se vadă că n'avem de a face cu ceva statie.

Dar nu asta-i ceea ce a pus o lume în uimire și ne interesează și pe noi, ci cu totul altceva: succesele cari l-au adus supranumirea de preot-minune. Și cari — e la mintea oricui — trebuie să lasă din comun. Cum și e de fapt. O scurtă ochire ne va convinge repede și fără chip de îndoielă. Incepem de unde-l lăsasem; din colonia Royal Oak, la câțiva kilometri de Detroit, cetatea lui Ford.

Toate strădanile sale de a-și forma aci parohie nu pot aduna mai mult de 54 familii de muncitori săraci lipiți pământului. De biserică și casă parohială nici vorbă în 1923 când se așează în această enorie. Se face însă luntre punte și în scurtă vreme poate înghesbi cu datorii până 'n gât, o capelă modestă, pe care o binecuvântă în prezența alor 15 credincioși și o dedică Sf. Tereza de Lisieux. Și spre mirarea enoriașilor săi, face și o năzdrăvănie de neînțeles: instalează un microfon în fața umilului amvon din căsuța Domnului. Acesta-i începutul minunii. Cuvântul Evanghellei rostit de preotul catolic din colonia Royal Oak și-a luat sbornul peste coperișele palatelor și a șgărie-norilor, pătrunzând pretutindenea, spre mângăierea celor însetați după

*) Din volumul „Sub cedrul dela Roma”, apărut de curând, la Săbăoani.

adevărul mântuirii și spre indignarea dușmanilor Nazarineanului. Iscatu-s'a dintr'asta tulburare mare, cât s'a ajuns și la plebiscit. Dar au rămas rușinați hullitorii Crucii: din 137.882 voturi, câte au sosit la stațiunea radiofonică Saint Paul, numai 442 au fost împotriva Păr. Couglin; restul a fost pentru dânsul și cuvântul vestit de el.

Dar ce curat, înălțător și nelăfricat e acest cuvânt! Și nu-l scapă nimic ce împledecă ori ajută împământarea și consolidarea dreptății sociale, dela miliardele lui Ford și Morgan și până la Tribunalul Internațional și gangsterul american. Sub influința acestui cuvânt a luat ființă lliga „Pentru Dreptatea Socială“, care numără astăzi peste 9 milioane de membri. Drept că și are ascultători, ca nici un alt orator al lumii: la 30 milioane de înși îl aleguesc vorba în Statele-Unite. Smeritul paroh din Royal Oak primește săptămânal cam 500.000 scrisori, dând de lucru la 200 secretari. Pentru acoperirea cheltuielilor la cele 27 stațiuni radiofonice ce răspândesc cuvântările păr. Couglin, îi sosesc de fiecare Luni cam 22.000 dolari (cam patru milioane Lei) din cari mai bine de jumătate săptămână de săptămână se prefac în danți pentru ajutorarea șomerilor.

Interesul față de vestea cea bună dela Royal Oak și-a făcut drum departe-depart și în afară de hotarele Statelor-Unite. Un fabricant de aparate de radio spunea deunăzi că fabricile nu mai pot dovedi comanda: până și din îndepărtate colțuri de Asie se cer sute de mii și milioane de atari aparate. — Secretul păr. Couglin? Cel cari îl cunosc de aproape spun că-i tare simplu: și-a asociat de tovarășă în întreprinderea sa apostolică pe Mica Floare din Lisieux. În America e îndeobște cunoscută rugăciunea cu care și-a început prima cuvântare: „Mica Floare a lui Dumnezeu, în ceasul acesta greu să-mi fi țările și scut“. Și precum se vede, rugăciunea i-a fost ascultată. (R. Negru).

În cadrele Ligii Antirevizioniste nu vom mai fi bărfiiți. Se știe că începuse să se facă regulă din debitarea a tot felul de ineptii ce frizau calomniile, la adresa „unirilor“ și a „unițiilor“, la adunările antirevizioniste. Așa că pentru noi devenise chestie de conștiință: să nu intrăm, ori dac'am intrat să părăsim niște cadre ce părea că-și țin de datorință să ne insulte cu vreme și fără vreme.

Situației acestela penibile pare să-i fie pus capăt o intervenție a conducerii Agrului la locurile de răspundere ale Ligii Antirevizioniste. Pentru că iacă ce ni-se comunică dela Președintele Agrului:

„Primind dela dl *Stellan Popescu*, președintele Ligii Antirevizioniste, asigurarea, că a luat măsuri, ca secțiunile Ligii în adunările lor să nu facă politică confesională, conducerea AGRU-ului găsește că nu mai e nici o pledică, ea românii uniți să activeze cu toată însuflețirea românească în cadrele acestei ligi“.

Dela Dumnezeu ca celea așternute pe cărțile să fie realitate respectată!

Încă un glas care așteaptă să fie ascultat. E glasul păr. *Flaviu Călugăru*, preotul nostru din *Ghelința* (jud. Treiscaune).

Nu pentru sine cere ajutor acest slujitor al altarului, ci pentru parohia sa, pe cât de săracă, pe atât de izolată, într'o mare de streini. Mai mult: chiar și credincioșii proprii sunt dintre bătușii de soarte cari și-au pierdut limba străbună, română. Fără să-și fi pierdut însă și sufletul.

Pe seama acestora vrea să ridice un smerit lăcaș de închinare. Cu mari jertfe și cu multe greutateți, materialul pentru clădire s'a adunat. Lipsesc însă cu totul suma bănească

necesară pentru a duce la bun sfârșit lucrul început. Iar politicienii până acum s'au plătit cu făgăduințe. Și biserica veche, de bărne putrede, nu mai rezistă: amenință în toată clipita cu prăbușirea.

De aceea păstorul sufletesc al turmei credincioase române unite din Ghelinta cere și pe această cale, stăruitor și de urgență, ajutorul fraților în Domnul. Asta în nădejdea că barem aici va întâmplina înțelegere, ce se va dovedi și altfel decât prin vorbe unctuoase.

Știri mărunte

Sărbători fericite, bogate în daruri sufletești și trupești, dorim tuturor colaboratorilor, cititorilor și prietenilor „Unirii“, pe toți întâmpinându-i cu creștinescul

Hristos a înviat!

Personale. Ven. Ordinariat al Clujului a făcut mai nou următoarele numiri: păr. *Aurel Socaciu* din Rağa a fost reintegrat la Nețeni; păr. *Aurel Sestrașiu* din Sâmboeni a fost transferat la Ilișua; păr. *Alex. Poenariu*, nouhirotonit, a fost numit la Vișag; păr. *Iuliu Maxim*, nouhirotonit, a fost numit la Petrind.

— În eparhia Lugojului: păr. *Valer Coprean*, nouhirotonit, a fost numit cooperador la Nădlac; păr. *Ioan Madan*, nouhirotonit, a fost numit la Bucureștii Hunedoarei; păr. *Virgil Gusan* din Lunca Cernii de jos și păr. *Iustin Dulău* au primit litere dimisionale pentru arhidieceză; iar păr. *Laurențiu Moisin*, nouhirotonit, a fost pus la dispoziția Blajului, pentru Cămpina (jud. Prahova).

Din semnele vremii. Și încă unul din cele bune: studențimea noastră universitară din Cluj înțelege să-și facă, în grup, datorința creștinească de Sfințele Paști. În frunte cu d. Tomuța, stud. univ., peste 200 studenți și studente membri ai *Astru-lui* clujan, s'au mărturisit și cuminecat în grupuri compacte și impozante în Capitala Ardealului. — Gestul acesta, într'un centru cultural despre care atâtea lucruri anticulturale s'au vorbit și scris în vremile din urmă, este elocvent prin sine însuși și toarnă picuri de mângâiere într'o revărsare de amărăciune.

O stigmatizată răsăriteană? Apusul catolic are mai multe persoane cari au purtat vizibil rănile Domnului în trupul lor. În biserica Răsăritului însă până acum nu se știe nici un caz. Revista *Keleti Egyház* din Miskolc (No. 4, Aprilie, 1936) menționează un nume care ar fi să rupă cu tradiția. E vorba de tânăra *Stanislava Volosinova*, născută la Krasno (Polonia) în 1911 și care în 1935 ar fi primit stigmatul Răstignitului. Știrea a stărnit valvă mare. De ziua înălțării Sf. Cruci a fost cercetată de 9000 persoane. Ca să fie examinat cazul cu toată seriozitatea științifică, *Stanislava* a fost dusă în spitalul din Javorov, unde a fost examinată o săptămână, de aci a fost transportată la Lwow, unde a fost supusă din nou la examinări, ca să se afle: nu cumva e vorba de ceva isterică, ori șarlatană? Acum e la călugărițele basilitanice din Lwow. În vedeniile sale dânsa vorbește cu Isus Pătimitorul în limba ucraineană, în deosebire de *Teresa Neumann*, căreia i-se întimează totul în limba aramaică. — Oficialitatea bisericăască cercetează și ea cazul cu grija impusă de gravitatea faptului.

Mandarin creștinat. Valorosul magistrat din Nanking (China), fost și general victorios împotriva bolșevicilor, d. *Shekue-Tehental*, s'a botezat în prețuia Crăciunului trecut, primind numele Iosif. Ieșind din biserică și văzând podoaba de omăt a firii, a exclamat spontan: „Ce mare noroc am eu! Păcatele

mele sunt șterse și sufletul meu e alb ca zăpada aceasta!“. Încreștinarea acestui înalt și stimat demnitar chinez a făcut senzație, și creștinii au întemeiate nădejdi că pilda lui va fi urmată de multă lume din acele părți. Părinții Claretiani, din partea lor, își dau toată silința ca nădejdea bunilor creștini să se realizeze cât mai repede și în măsură cât mai mare.

Studențimea germană și crezul creștin. Asociația catolică pentru studenți „*Bonifatiusverein*“ a început, în 1928, să aranjeze cursuri academice religioase, pentru lumea studențimei. În anul de începătură s'au ținut parte în *Eckeringhausen* (Vestfalia) parte în alte orașe, 12 atari cursuri cu 271 participanți. Și lucrul bun s'a continuat și a crescut an de an așa că, anul trecut, s'au aranjat 66 asemenea cursuri de „universitate liberă“ cum s'ar zice, cu 4537 participanți, după informațiile revistei „*Schönere Zukunft*“ din 8 Martie c.

Locale. Duminica viitoare, a Sf. Toma, va predica în catedrală, păr. *Dumitru Neda*, prof la Academia Teologică.

— Societatea de lectură „*Inocențiu M. Klein*“ a studenților dela academia noastră de teologie a aranjat, în 29 Martie c. o foarte reușită *serbare artistică-literară*, în sala de gimnastică a liceului de băeți. Rezultatul moral, obținut cu vorbirea președ. *Ion Mihai*; cu declamările clericilor *Aug. Misarăș*, *A. Jidav* și *Gh. Ignat*; cu bucățile corale executate tot de clerici sub dirijarea probată a d. *C. Cherebeșiu*, și mai cu seamă cu poemul dramatic al maestrului *Iacob Mureșianu*, acompaniat de orchestra d. *Iuliu Mureșianu* dela Turda, fiul nemuritorului compozitor, a fost peste așteptări. Publicul i-a răsplătit pe debutanți cu aplauze furtunoase. Iar cassa „*Societății*“ a încasat o sumă până acum nici când atinsă: la 20.000 Lei. — Profesorul conducător al „*Societății*“, păr. *Dr. Septimiu Todoran*, are temeuri destule să se bucure și Sf. Sa.

— Aflând largă înțelegere la Ven. Capitul Mitropolitan, Primăria noastră a putut soluționa în cel mai norocos chip o foarte supărătoare problemă edilitară: a mutat piața de mărfuri la capătul străzii *Regele Ferdinand*, pe locul ocupat până acum de „*Plugarul*“. Central, plan, vast, aproape de gară, ușor accesibil din toate părțile, acesta era într'adevăr singurul teren potrivit scopului. Urmează însă să i-se facă încă amenajările necesare, pentru ca să nu mai rămână nimic de dorit. Și să se concentreze acolo vânzarea tuturor mărfurilor, inclusiv alimentele. Risipirea lor pe diferite străzi nu are nici un rost, ea fiind deopotrivă îngreunătoare și pentru vânzători și pentru publicul cumpărător.

— Obiceiul cucernic de-a ținea în *Săptămâna Paștilor* în catedrală *cuvântări* de zidire sufletească, a fost respectat și anul acesta. Și publicul s'a dovedit și de astădată a fi foarte înțelegător: la predicile păr. *Liviu Chinesu*, prof. de religie, a alergat, dornică de învățatura mântuirii, multă și aleasă lume.

Milionari la minut. *Schönere Zukunft* (26. III. 36) pomenește câteva cazuri. Așa: un anumit *Iosif Hoadlez* a câștigat la o speculație de bursă în New-York 1 milion de dolari în cinci minute, și încă trei milioane în aceeași zi. Speculantul *Th. Price* s'a cârpit în 1905 la aceeași bursă cu 500.000 dolari la câte o jumătate de oră. O scădere de prețuri i-a adus iscusitului voiajor *I. L. Livermore* cât ai bate în palmi, cum s'ar zice, 500.000 dolari. Un portar al băncii *Harriman* s'a trezit, în urma urcării valorii hârțuilor, cu un câștig nevisat de 50.000 dolari. Pe toți norocoșii Americii de Nord i-a întrecut însă familia unui anumit *Mellon*, căreia în cinci luni de zile i-a plouat nu mai puțin de trei sute milioane dolari!

Mare pelerinaj național la Roma și Italia

Sub patronajul I. P. Sale Dr. VALERIU TRAIAN FRENȚIU, Episcop român unit în Oradea și Seniorul Episcopatului român unit din România, se organizează un pelerinaj național de 14 zile la Roma și în Italia.

Se știe că la 12 Mai crt. se deschide în Cetatea Vaticanului *Expoziția Mondială a Presei Catolice*, la care vor participa pelerini din toată lumea. Noi românii avem un motiv special de a prezenta omagii Sfântului Părinte al Romei și a ne exprima gratitudinea pentru magnificul dar ce l-a făcut Românilor prin terminarea și deschiderea cu cheltuială proprie a *Colegiului Român Unit* în Roma, care a costat în total cca 50 milioane lei.

Pelerinajul va pleca cu vagoane rezervate din Jimbolia, la 6 Mai a. c. orele 19,52, înapoindându-se tot acolo la 21 Mai la orele 11,22.

Se admit participanți de orice confesiune, cu condiția să se supună scopului și programului acestui pelerinaj.

Termenul de anunțare este până la 30 Aprilie 1936.

Anunțările se pot face la: Episcopia română unită, Oradea, Piața Unirii 3; la dl Emil Birtolou, Banca »ECONOMUL« Cluj, calea Regele Ferdinand 26; Biroul Central al Companiei Italiene pentru Turism »CIT«, București calea Victoriei 53, și la filialele acesteia din Timișoara IV, str. I. C. Brătianu 47 și Cernăuți, str. Regele Ferdinand 39.

Taxa de participare:

1. Voiaj cl. III, incartiruire în pensiuni și mănăstiri, lei 10,500.
2. Voiaj cl. III, incartiruire la hotelurile de bună categorie, lei 12,500.
3. Voiaj cl. II, incartiruire la hotelurile de bună categorie, lei 13,500.

În aceste sume se cuprind: costul biletului de tren Jimbolia-Neapole și retur; costul pașaportului cu vizele necesare; pensiune completă pe teritoriul Italiei; transportul persoanelor și al bagajelor dela gări la locuință și înapoi (nu sunt cuprinse hamalăcurile în interiorul gării); transporturile cu tramvai, cu autobus sau autocar; intrările în muzeele ce se vor vizita conform programului.

Cei cari au pașapoarte individuale valabile vor plăti cu 1,000 lei mai puțin, costul pașaportului.

Pentru obținerea pașaportului colectiv se va prezenta la înscriere un certificat de cetățenie; bărbații între 19—52 ani și un certificat militar tip dela Cercul de Recrutare.

Itinerarul: Jimbolia-Postumia-Trieste-Veneția (2 zile), Padova (1 zi), Florența (1 zi), Roma (4 zile), Neapole (2 zile) cu vizitarea insulei Capri și a săpăturilor dela Pompei; Milano (2 zile) — total 14 zile, în cari se vor vizita toate monumentele religioase și de artă mai importante.

Pentru informațiuni detaliate a se cere birourilor de înscriere prospectul pelerinajului.

Cărți & Reviste

DR. NICOLAE BRÎNZEU: *Sămănătorul*. vol I. Catehética. Lugoj 1936. Pagini 348. Prețul: 140 Lei.

Sarcina frângerii pâinei celor mici e pe cât de gingașe, pe atât de grea. Pe lângă dragostea de suferință, mai trebuiesc și o mulțime de cunoștințe, teoretice și practice. Și tocmai aceasta o face catehetul probat, p. Brînzeu, prin lucrarea de față: orientează teoretic și dă îndrumări practice catihetilor. În partea întâia a operei se tratează despre Pedagogia generală și Didactica practică; într'a doua, care formează corpul propriu zis al cărții, stăruindu-se amănunțit și documentat, asupra catehetei înseși. Familiarizat cu ceea ce s'a scris la acest obiect în străini (nemți, francezi și unguri) și la noi, »Sămănătorul« p. Brînzeu e și un neprețuit izvor de informație bibliografică în chestie. Nu ne mai putem închipui preot în pastorație fără această călăuză cuminte, de mult dorită.

ȘTEFAN MANCIULEA: *Granița de Vest*. Blaj. 1938. Pagini: 139. Prețul: ?

Rar s'au prins în pagini mai puține constatări mai lapidare ca cele fixate de d. Ștefan Manciușea în recenta-i lucrare. Drept însă și aceea că nu-i o ticalială la rezezeală, ci e rodul unor studii serioase de ani de zile, ci cercetări prin lumea izvoarelor tipărite și cu ieșiri la fața locului. Cele zece hărți și planșe ale lucrării sunt toate ale autorului, după însemnări pe teren. Problema care-l preocupă pe d. M. e desnaționalizarea elementului românesc în județele dela apusul Țării. Și nime nu poate parcurge drumul istoric și geografic parcurs de autor fără să i-se strângă inima de durere la priveliștile trecutului, ca și la perspectivele viitorului. Dacă nu vom învăța nimic dela magistra historia.

P. MIHAI DEMETER: *Sub cedrul dela Roma*. Poezii. Săbăoani. Pagini 149. Prețul 25 Lei.

Versuri draguțe, scrise cu căldură tinerească. Și totdeauna din inimă curată, cu creștinească inspirație. În programele festivalurilor mariane și agriste, sigur, o să întâlnim adesea numele celui ce cu mulă gingașie a știut să exprime atâtea simțăminte frumoase ce frământă o inimă devotată Romei, Maicii Sfinte și Sărăcuțului din Assisi, al cărui fiu sufletesc e autorul.

TOMA COCIȘIU: *Metodul activ și creația în educație*. Blaj, 1936. Pagini: 48. Prețul: 10 Lei.

Broșura d. Toma Cocișiu apare ca a patra tipăritură scoasă de »Școala de experiență din Blaj«; școală al cărei suflet e chiar autorul broșurei acesteia. Este o scurtă și o rezumativă orientare asupra preocupărilor și căilor metodei active în educație. Și face să fie cetățea de toți cei ce au ceva rost în într'alei școlai și educației primare.

Administrația Centrală Capitulară

No. 799—1936

Concursul

pentru darea în întreprindere a lucrărilor necesare la terminarea edificiului **Palatului Cultural din Blaj** se amână pe ziua de 30 Aprilie 1936, orele 11 a. m.

Blaj, la 10 Aprilie 1936.

Ștefan Roșianu

Publicațiune de licitație

Pentru zidirea unei biserice în *filia Sâncrăeni* a parohiei gr.-cat. din *Mercurea-Ciuc* se fixează licitație cu oferte închise pe 20 Aprilie 1926 orele 10, la primăria orașului de reședință Mercurea-Ciuc. Planul și devizul se pot vedea la oficiul parohial din Mercurea-Ciuc.

Suma devizului e de 315,000 Lei, în alb, fără iconostas și mobilier intern.

I. Vlad
paroh

S. Neamțu
curator

AVIZ

Aducem la cunoștința onoratului public, dornic a edifica, că am deschis în orașul Blaj Str. Regina Maria No. 4 (curtea Librăriei »Cartea Românească«) un

birou de arhitectură

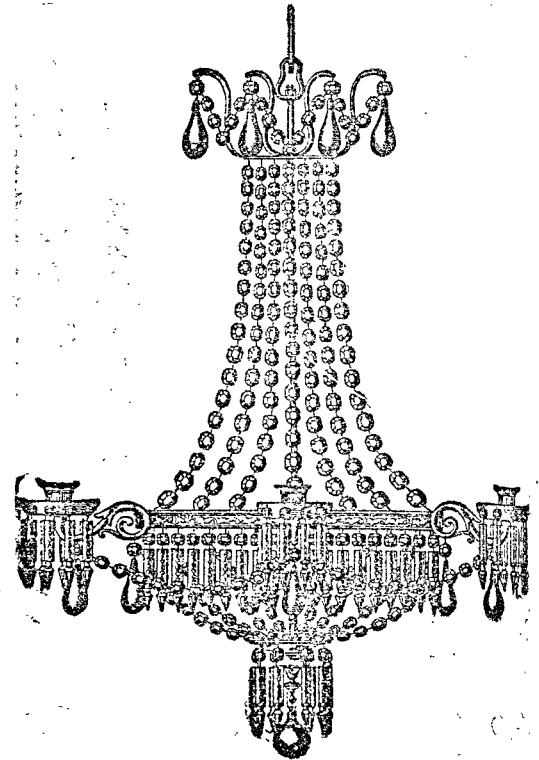
Ne ocupăm cu toate lucrările de proiecțiuni și edificare de orice fel și stăm

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

la dispoziția celor interesați cu îndrumările noastre tehnice, pe lângă condițiile cele mai favorabile.

Rugăm sprijinul On. Public.

(2—3) Cu stimă: »ARCHITECTURA«
Întreprindere de proiecte și construcțiuni.

Comandați Policandre

la

LIBRARIA ANCA — CLUJ

din sticlă-cristal, în diferite forme pentru bisericile noastre dela sat.

Tot aici găsiți **Sfeșnice** pentru altar, toate mărimile cu 1—3 brațe, cruci de perete și cu talpă din lemn, metal, nichel și argintate oricărui mărime; **Berețe** din Klott pt. preoți, **Brăce**, (eingulum) pt. teologi, preoți și protopopi, în diferite lățimi și culori, din mătase sau lână. Se mai află: **Potire**, **Ciborium**, **Cădelnițe**, **Chivot** aurite și argintate.

Mare depozit de **Ornate** și **proporti** gata, în diferite culori, cu **prețuri** reduse **icoane** de hârtie și picturi. Tot soiul de **rechizite**, imprimare, **Cărți** de rugăciuni și bisericesti, **medalioane**, **rozare**, și steaguri pentru **Reuniunile Mariane**. **Teatru** și **Monoloage** populare și școlare.

Cereți catalogul detaliat și ilustrat. (3—10)

TURNATORIE DE CLOPOTE

FRITZ KAUNTZ

fost

SOHIEB & KAUNTZ

Sibiu — Str. Morilor 2

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războiu, executate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale!

Pe scrisori rog a se indica adresa precisă